

ליקוטי אמרים

ובזה יובן כפל לשון השבועה תהי צדיק ואל תהי
רשע דלכאורה תמוה כי מאחר שמשביעים
אותו תהי צדיק למה צריכים להשביעו עוד שלא יהיה
רשע. אלא משום שאין כל אדם זוכה להיות צדיק
ואין לאדם משפט הבחירה בזה כל כך להתענג על ה'
באמת ושיהיה הרע מאוס ממש באמת ולכן משביעים
שנית אל תהי רשע עכ"פ שבזה משפט הבחירה
והרשות נתונה לכל אדם למשול ברוח תאותו שבלבו
ולכבוש יצרו שלא יהיה רשע אפי' שעה אחת כל ימיו
בין בבחי' סור מרע בין בבחי' ועשה טוב ואין טוב אלא
תורה דהיינו תלמוד תורה שכנגד כולן. אך אעפ"כ
צריך לקבוע לו עתים גם כן לשית עצות בנפשו להיות
מואס ברע כגון בעצת חכמינו ז"ל אשה חמת מלאה
צואה כו'. וכהאי גוונא. וכן כל מיני מטעמים ומעדנים
נעשים כך חמת מלא כו'. וכן כל תענוגי עוה"ז החכם
רואה הנולד מהן שסופן לרקוב ולהיות רמה ואשפה
וההפך להתענג ולשמוח בה' ע"י התבוננות בגדולת א"ס
ב"ה כפי יכולתו אף שיודע בנפשו שלא יגיע למדרגה
זו באמת לאמיתו כי אם בדמיונות אעפ"כ הוא יעשה
את שלו לקיים את השבועה שמשביעים תהי צדיק
וה' יעשה הטוב בעיניו. ועוד שההרגל על כל דבר
שלטון ונעשה טבע שני. וכשירגיל למאס את הרע
יהיה נמאס קצת באמת וכשירגיל לשמח נפשו בה' ע"י
התבוננות בגדולת ה' הרי באתערותא דלתתא
אתערותא דלעילא וכולי האי ואולי יערה עליו רוח
ממרום ויזכה לבחי' רוח משרש איזה צדיק שתתעבר
בו לעבוד ה' בשמחה אמיתית כדכתיב שמחו צדיקים
בה' ותתקיים בו באמת השבועה שמשביעים
תהי צדיק: